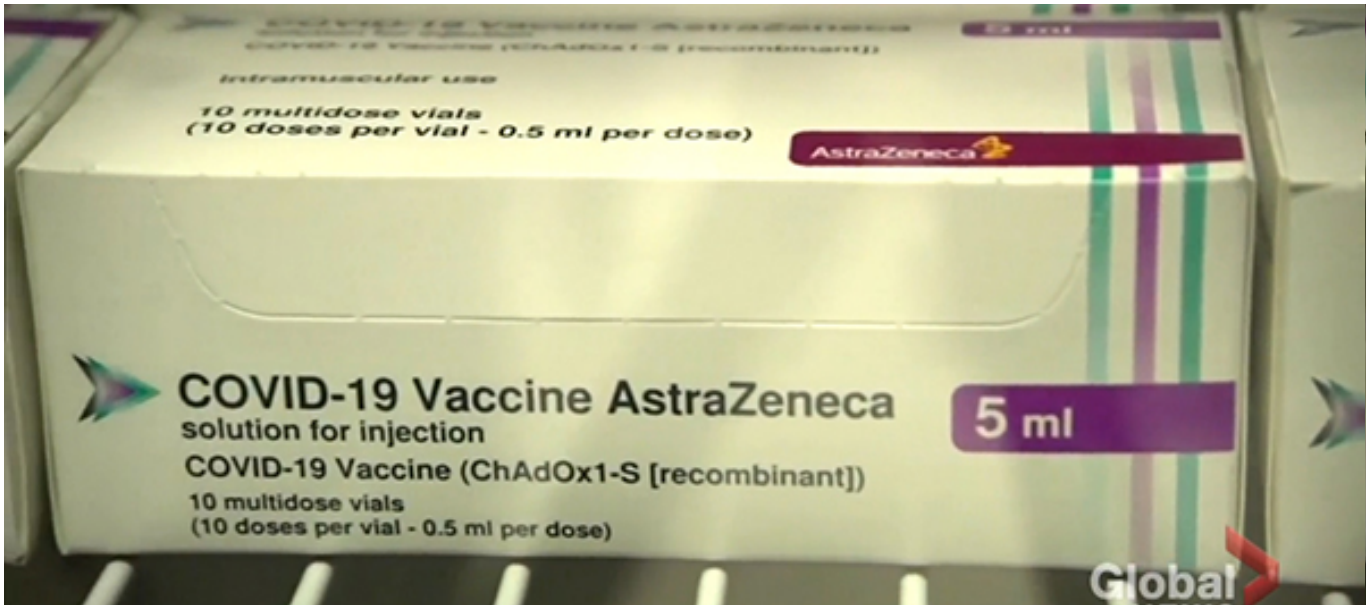

Besta ik als AstraZeneca-weigeraar wel?

Posted on 15 mei 2021 by Paul Hekkens

Als je niet bestaat, is het moeilijk om voor je rechten op te komen. Het gevoel dat ik niet besta, krijg ik als er alsmaar wordt gezwegen over de mensen die bedanken voor vaccinatie met AstraZeneca, omdat ze geen vertrouwen hebben in dat vaccin.

Uit zichzelf begint minister Hugo de Jonge er in ieder geval niet over. En ook de vragen stellende pers laat het voor het overgrote deel afweten. Pas tegen het einde van een lange persconferentie rept een journalist (van het *AD*) over de petitie van AstraZeneca-weigeraars die op dat moment door 8.000 mensen ondertekend is.

Het lijkt erop dat hij die petitie nodig heeft als verontschuldiging om het thema van AstraZeneca-weigeraars aan de orde te mogen stellen. Het lijkt ook slechts een probleem van een relatief kleine groep. Dat is niet het geval. Uitgaande van 1,1 miljoen 60- tot 65-jarigen en een geschatte opkomst van slechts 50 à 60 procent, gaat het om zo'n 440.000 à 550.000 mensen die niet komen opdagen om zich te laten vaccineren met AstraZeneca.

Een deel daarvan zal zich überhaupt niet willen laten vaccineren. Maar ook een

groot deel laat het afweten vanwege AstraZeneca. Ook heeft lang niet iedereen de petitie ondertekend. Ik overigens wel.

Eten wat de pot schaft

Du moment De Jonge de vraag niet kan ontwijken gaat hij er ineens met gestrekt been in: Hij heeft het over eten wat de pot schaft en wie vaccinatie met AstraZeneca weigert, moet achter in de rij aansluiten.

Dat is pure bluf, want als het erop aankomt, kan hij het zich niet permitteren een kwetsbare groep langdurig ongevaccineerd te laten. Het zijn immers precies die mensen die bij besmetting de ziekenhuizen en de ic's laten volstromen.

Toch is er ook een lichtpunt. Hij had het tenminste over AstraZeneca-weigeraars. Hij had het over mij. Ik besta dus toch!

Chantage met de gezondheid van kwetsbaren als drukmiddel

Dat De Jonge zich onvermurwbaar voordoet, is omdat hij zoveel mogelijk AstraZeneca wil slijten aan 60- tot 65-jarigen. Zie het als chantage met gezondheid als drukmiddel: als je je nu niet vaccineert met AstraZeneca, dan loop je het risico om in het ziekenhuis, op de ic, of erger in de kist te belanden. Dus kies nu maar snel voor AstraZeneca. En nee, je krijgt niks anders. Voorlopig althans niet. Je komt als laatste aan de beurt.

Pervers

De Jonge laat juist een kwetsbare leeftijdscategorie het risico van een extra vervelende vorm van trombose lopen. De argumentatie is niet, zoals vaak gedacht wordt, dat 60- tot 65-jarigen minder risico lopen. Dat staat allerminst vast.

Het argument van OMT, Gezondheidsraad en dus ook van de minister is dat het risico om met covid in het ziekenhuis te geraken, of erger, voor die groep zo groot is, dat het risico op trombose daar niet tegen opweegt. Kwetsbaren krijgen dus een risicovol vaccin juist omdat ze toch al kwetsbaar zijn.

Ik vind dat pervers, zeker als je bedenkt dat AstraZeneca minder bescherming biedt dan Pfizer en Moderna. Het vaccin dat de minste bescherming biedt, geef je aan mensen die de meeste bescherming nodig hebben.

Leeftijdsdiscriminatie

Het is ook leeftijdsdiscriminatie. Waarom anders mag iemand uit 1961 niet gevaccineerd worden met AstraZeneca, terwijl iemand uit 1960 geen ander vaccin dan AstraZeneca krijgt aangeboden? Dat is niet een enkele grens die nu eenmaal ergens gelegd moet worden, het is een dubbele grens, een grens die twee kanten uitwerkt. Dat maakt het discriminerend.

Nalatigheid met mogelijk de dood tot gevolg

En als De Jonge kwetsbare mensen langer dan strikt noodzakelijk ongevaccineerd laat rondlopen dan is dat ook nalatigheid met mogelijk de dood tot gevolg. Bedenk daarbij dat vaccinatie met AstraZeneca afgelopen weken vertraging heeft opgelopen door leveringsproblemen. Daardoor heeft de vaccinatie van 60- tot 65-jarigen nu al langer geduurd dan gepland.

Ook de AstraZeneca-weigeraars moeten daardoor langer wachten totdat hun een alternatief wordt aangeboden. De onnodige vertraging is dus al aan de gang. Daarom ook is men alvast begonnen met de vaccinatie van jongere bevolkingsgroepen.

Aandacht voor het een neemt aandacht voor het andere weg

Het treurige is dat de pers meewerkt aan dit beleid van chantage, discriminatie en nalatigheid. Ze werken mee door het dood te zwijgen, door het er maar niet over te hebben.

De lage opkomst bij AstraZeneca-vaccinaties blijft zo uit het zicht, en de onvrede onder de weigeraars krijgt geen gezicht. Ondertussen worden long covidpatiënten zeer esthetisch in de schijnwerper geplaatst. Het is alsof de aandacht voor het ene, de aandacht voor het andere moet wegnemen.

Ook uit zicht blijven inconsistenties in het beleid van De Jonge. De vraag naar hoe

deze het zich voorstelt om mensen met een hoog risico achter in de rij te laten aansluiten, wordt niet eens gesteld.

Een zwijgende gezondheidscommissie

Een vergelijkbaar schouwspel herhaalt zich bij de Update coronavirus van de volksgezondheidscommissie van de Tweede Kamer. Jaap van Delden neemt het thema corona voor zijn rekening. Net als de minister tijdens de persconferentie, rept hij met geen woord over mensen die niet komen opdagen voor vaccinatie omdat ze AstraZeneca niet vertrouwen.

Dat is vreemd want hij schenkt wel uitvoerig aandacht aan mensen die niet komen opdagen voor vaccinatie om andere redenen. Te denken valt aan allochtonen en laaggeletterden. Ten aanzien van die mensen klinkt vooral mildheid en welwillendheid door. Hoe kunnen we hen tegemoet treden om hen alsnog tot vaccinatie te bewegen is de grondhouding.

Maar over de groep die zich wel wil laten vaccineren, maar niet met AstraZeneca, zwijgt Van Delden als het graf. Hij heeft het er gewoonweg niet over. Ook de commissieleden doen alsof die groep niet bestaat. Totdat helemaal op de valreep voorzitster Fleur Agema zelf die vraag toch stelt.

Ze vraagt vanaf welke week die Astra-Zenecaweigeraars te horen krijgen wanneer ze gevaccineerd kunnen worden met een ander vaccin. Het antwoord van Van Delden is verbijsterend kort: 'Dat is nog niet bekend.' Al knikkend en de microfoon uitzettend, maakt hij duidelijk dat dit het volledige antwoord was.

Een zwijgende Tweede Kamer

Voor een derde maal herhaalt zich een vergelijkbaar tafereel in het plenaire debat over Ontwikkeling rondom het coronavirus. Je zou denken dat de vrijheid om een vaccin te weigeren waarin je geen vertrouwen hebt niet exclusief een wat dan heet 'rechtsradicale' aangelegenheid is. Bij andere gelegenheden zijn het toch ook andere partijen die hoog opgeven over thema's als lichamelijke integriteit en zelfbeschikking.

Ook in de Tweede Kamer doen groenen, socialisten, liberalen en christenen er echter categorisch het zwijgen toe. Ze reppen er met geen woord over. Ze blijven

zo ver mogelijk van dat thema vandaan. Enige uitzondering is de SGP.

Ook de motie van de PVV om AstraZeneca-weigeraars op korte termijn een alternatief aan te bieden, krijgt slechts vooral steun van 'rechtsradicaal.' Als je dus niet in die hoek zit, dan word je er als AstraZeneca-weigeraar bijna in geduwd.

Het politieke bestaan van wat jij wil

Maar wat is dat dan wat 'rechtsradicaal' wordt genoemd? Erg rechts is het niet, want de PVV is in sommige opzichten bijna net zo links als de SP. Erg radicaal is het ook niet, of je moet gezond verstand al radicaal vinden.

Ik heb altijd gedacht dat de stroming vooral is op te vatten als kritiek op immigratie waar de burger niet om gevraagd heeft. Bij de titel van het boek *Binnen zonder kloppen* van Pieter Lakeman bijvoorbeeld, wijst die titel op wat ik maar even noem: de 'ongevraagdheid' van immigratie.

Maar als nu dan politiek en pers samenspannen om 60- tot 65-jarigen richting AstraZeneca te *pushen*, dan heeft dat toch bitter weinig met immigratie te maken. Dan komt de nadruk vanzelf te liggen op de 'ongevraagdheid'.

Kanarie ligt nu al op apegapen

Zo bezien is de kleinste gemene deler van de politieke stroming dat je als burger niet voor de gek wil worden gehouden door de overheid. Je wil serieus worden genomen. Je wilt dat de politiek wat jij wilt op zijn minst erkent.

Daar lijkt het nu in de kabinetsformatie ook over te gaan. Als ik dan echter zie hoe de potentiële regeringspartijen nu omgaan met AstraZeneca-weigeraars, dan denk ik dat ze allerminst toepassen wat ze preken. Als AstraZeneca-weigeraars de kanarie in de kolenmijn zijn over hoe het nu werkelijk staat met die aangekondigde nieuwe politiek, dan kan ik niet anders constateren dan dat die kanarie nu al op apegapen ligt.

Paul Hekkens is de auteur van 'Stille Lente' – de kroniek van de komst van het Coronavirus naar Nederland. Meer informatie: HIER